

377L0092

Nr L 26/14

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS OFFICIELLA TIDNING

31.1.77

RÅDETS DIREKTIV

av den 13 december 1976

om åtgärder för att underlätta det effektiva utövandet av etableringsfriheten och friheten att tillhandahålla tjänster vid verksamhet som försäkringsagent eller försäkringsmäklare (ur grupp 630 ISIC) och särskilt om övergångsbestämmelser för sådan verksamhet

(77/92/EEG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS RÅD HAR ANTAGIT
DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen, särskilt artiklarna 49, 57, 66 och 235 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽²⁾, och

med beaktande av följande:

Enligt fördraget är all diskriminerande behandling på grundval av nationalitet, såvitt avser etablering och tillhandahållande av tjänster, förbjuden från utgången av övergångsperioden. Principen om sådan nationell behandling är framför allt tillämplig i fråga om rätten att ansluta sig till näringsorganisationer, när sådant medlemskap är en nödvändig förutsättning för den berörda personens yrkesverksamhet.

Det är inte alla medlemsstater som ställer upp villkor för igångsättande och bedrivande av verksamhet som försäkringsagent och försäkringsmäklare. I vissa fall råder frihet att starta och driva sådan verksamhet men i andra fall gäller strikta bestämmelser som gör tillträdet till sådant yrke beroende av formellt bevis om kvalifikationer.

Med hänsyn till skillnaderna mellan medlemsstaterna, vad beträffar omfattningen av försäkringsagenters och försäkringsmäklares verksamhet, bör de verksamheter som detta direktiv skall tillämpas på definieras så klart som möjligt.

Dessutom föreskrivs i artikel 57 i fördraget att det, för att underlätta för personer att starta och driva självständig förvärvsverksamhet, skall utfärdas direktiv för ömsesidigt erkännande av utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis och för samordning av bestämmelser i medlemsstaternas lagar och andra författningar.

Det är önskvärt att — i avsaknad av ömsesidigt erkännande av utbildningsbevis eller omedelbar samordning — underlätta ett effektivt utnyttjande av etableringsfriheten

och friheten att tillhandahålla tjänster för ifrågavarande verksamheter, särskilt genom införandet av övergångsbestämmelser av det slag som förutskickats i Allmänna handlingsprogrammet ⁽³⁾, till undvikande av olägenheter för medborgare i de medlemsstater i vilka några villkor inte uppställs för att starta sådan verksamhet.

För att hindra att sådana svårigheter uppstår bör övergångsåtgärderna syfta till att en utländsk medborgare, som vill starta och driva ifrågavarande verksamhet i en värdmedlemsstat där det finns bestämmelser för igångsättandet av sådan verksamhet, skall, i andra fall än då det ställs krav på utbildning, anses ha tillräckliga kvalifikationer när han i den medlemsstat där han tidigare uppehållit sig har bedrivit verksamheten under en rimlig tidsperiod som inte ligger alltför långt tillbaka, och att det på så sätt skapas garantier för att personen i fråga har yrkeskunskaper som är likvärdiga dem som krävs av värdmedlemsstatens egna medborgare.

Med hänsyn till förhållandena i Nederländerna, där försäkringsmäklarna är uppdelade i flera kategorier efter yrkeskunskaper, bör det inrättas ett likvärdigt system för andra medlemsstaters medborgare som önskar starta verksamhet i någon av dessa kategorier. Det mest ändamålsenliga och objektiva kriteriet för detta är antalet anställda som denne person har eller har haft.

Om agentverksamheten innefattar en stående fullmakt från ett eller flera försäkringsföretag för agenten att i företagets namn åta sig för detta bindande förpliktelser rörande vissa eller alla transaktioner inom det normala affärsområdet för företaget i fråga, bör den berörda personen ha möjlighet att starta mäklarverksamhet i värdmedlemsstaten.

Ändamålet med detta direktiv kommer att ha uppnåtts i och med att samordning genomförs av villkoren för att starta och driva berörda verksamheter och av ömsesidigt erkännande av utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis.

I den mån det i medlemsstaterna som villkor för igångsättande och bedrivande av sådan verksamhet som omfattas av detta direktiv också ställs krav på löntagares yrkeskun-

⁽¹⁾ EGT nr C 78, 2.8.1971, s. 13.

⁽²⁾ EGT nr C 113, 9.11.1971, s. 6.

⁽³⁾ EGT nr 2, 15.1.1962, s. 32/62 och 36/62.

skaper och färdighet, skall detta direktiv gälla även denna kategori av personer, för att undanröja ett hinder för arbetstagares fria rörlighet och därigenom komplettera de åtgärder som beslutats genom rådets förordning (EEG) nr 1612/68 av den 15 oktober 1968 om arbetskraftens fria rörlighet inom gemenskapen⁽¹⁾, i dess lydelse enligt förordning (EEG) nr 312/76⁽²⁾.

Av samma skäl bör vad som föreskrivs i fråga om skötsamhetsbevis och konkursfrihetsbevis gälla även för löntagare.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Medlemsstaterna skall besluta om de åtgärder som anges i detta direktiv med avseende på etablering eller tillhandahållande av tjänster inom deras territorier av fysiska personer eller företag som omfattas av avdelning I i Allmänna handlingsprogrammet (nedan kallade förmånsberättigade) och som önskar bedriva sådan självständig verksamhet som avses i artikel 2.

2. Detta direktiv skall också tillämpas på de medborgare i medlemsstaterna som, i enlighet med förordningen (EEG) nr 1612/68, önskar att som löntagare bedriva verksamhet enligt artikel 2.

Artikel 2

1. Detta direktiv skall gälla följande verksamheter som ingår i ISIC-grupp 630 i bilaga 3 till Allmänna handlingsprogrammet för upphävande av begränsningar beträffande rätten till etablering:

- a) Yrkesmässig verksamhet utövad av personer som, med avseende på försäkring eller återförsäkring av risker, och med full frihet att välja företag, uppträder som förmedlare mellan personer som söker sådan försäkring och försäkringsföretag eller återförsäkringsföretag, utför förberedande arbete inför ingående av sådana försäkringsavtal och, då så är lämpligt, bistår vid administrering och fullgörande av avtalen, särskilt vid försäkringsfall.
- b) Yrkesmässig verksamhet utövad av personer som genom ett eller flera avtal fått i uppdrag att, eller som bemyndigats att, i ett eller flera försäkringsföretags namn och för deras räkning, eller endast för deras räkning, framlägga och ge förslag till försäkringsavtal, utföra arbete inför eller vid slutande av försäkringsavtal, eller bistå vid administrering och fullgörande av sådant avtal, särskilt vid försäkringsfall.
- c) Verksamhet utövad av andra personer än de som avses i a och b men som uppträder för sådana personers räkning vid bland annat förberedande arbete, framlä-

gande av försäkringsavtal eller inkassering av premier, förutsatt att något försäkringsåtagande gentemot eller för allmänheten inte ingår som en del i denna verksamhet.

2. Detta direktiv skall särskilt gälla verksamhet som i medlemsstaterna anges med följande vedertagna beteckningar:

a) Verksamhet som avses i punkt 1 a:

- *I Belgien*
 - Courtier d'assurance
 - Verzekeeringsmakelaar
 - Courtier de réassurance
 - Herverzekeeringsmakelaar.
- *I Danmark*
 - Juridiske og fysiske personer, som driver selvstændig virksomhed som formidler ved afsætning af forsikringskontrakter.
- *I Tyskland*
 - Versicherungsmakler
 - Rückversicherungsmakler.
- *I Frankrike*
 - Courtier d'assurance
 - Courtier d'assurance maritime
 - Courtier de réassurance.
- *I Irland*
 - Insurance broker
 - Reinsurance broker.
- *I Italien*
 - Mediatore di assicurazioni
 - Mediatore di riassicurazioni.
- *I Nederländerna*
 - Makelaar
 - Assurantiebezorger
 - Erkend assurantieagent
 - Verzekeeringsagent.
- *I Storbritannien*
 - Insurance Broker.

b) Verksamhet som avses i punkt 1 b:

- *I Belgien*
 - Agent d'assurance
 - Verzekeeringsagent.
- *I Danmark*
 - Forsikringsagent.
- *I Tyskland*
 - Versicherungsvertreter.
- *I Frankrike*
 - Agent général d'assurance.
- *I Irland*
 - Agent.

⁽¹⁾ EGT nr L 257, 19.10.1968, s. 2.

⁽²⁾ EGT nr L 39, 14.2.1976, s. 2.

- *I Italien*
 - Agente di assicurazioni.
 - *I Luxemburg*
 - Agent principal d'assurance
 - Agent d'assurance.
 - *I Nederländerna*
 - Gevolmachtigd agent
 - Verzekeringsagent.
 - *I Storbritannien*
 - Agent.
- c) Verksamhet som avses i punkt 1 c:
- *I Belgien*
 - Sous-agent
 - Sub-agent.
 - *I Danmark*
 - Underagent.
 - *I Tyskland*
 - Gelegenheitsvermittler
 - Inkassant.
 - *I Frankrike*
 - Mandataire
 - Intermédiaire
 - Sous-agent.
 - *I Irland*
 - Sub-agent.
 - *I Italien*
 - Subagente.
 - *I Luxemburg*
 - Sous-agent.
 - *I Nederländerna*
 - Sub-agent.
 - *I Storbritannien*
 - Sub-agent.

Artikel 3

Medlemsstater, i vilka det krävs vissa kvalifikationer för rätten att starta och bedriva sådan verksamhet som avses i artikel 2, skall tillse att varje förmånsberättigad som ansöker om det får information om de bestämmelser som reglerar det yrke han avser att utöva, innan han etablerar sig eller innan han börjar bedriva någon tillfällig verksamhet.

Artikel 4

Om det i en medlemsstat krävs allmän, affärs- eller yrkesrelaterad kunskap och färdighet som villkor för rätten att starta eller driva en verksamhet som avses i artikel 2.1 a och 2.1 b, skall den medlemsstaten som tillräckligt bevis för sådan kunskap och färdighet godta det faktum att en av verksamheterna i fråga har bedrivits i en annan medlemsstat under någon av följande perioder:

- a) Fyra på varandra följande år i oberoende eller företagsledande ställning.
- b) Två på varandra följande år i oberoende eller företagsledande ställning, om den förmånsberättigade visar att han under åtminstone tre år har arbetat för en eller flera försäkringsagenter eller försäkringsmäklare eller för ett eller flera försäkringsföretag.
- c) Ett år i oberoende eller företagsledande ställning, om den förmånsberättigade visar att han för ifrågavarande verksamhet har fått tidigare utbildning, som bestyrks av ett av staten godtaget intyg eller som av en behörig näringsorganisation anses fullt ut motsvara vad som krävs.

Artikel 5

1. Om en medlemsstat ställer upp strängare krav för rätten att starta och driva en verksamhet som avses i artikel 2.1 a än för verksamhet enligt artikel 2.1 b, får staten, såvitt avser igångsättandet och driften av den förstnämnda verksamheten, kräva att den person det gäller har bedrivit verksamhet av sådant slag som avses i artikel 2.1 a i en annan medlemsstat under någon av följande perioder:

- a) Fyra på varandra följande år i oberoende eller företagsledande ställning.
- b) Två på varandra följande år i oberoende eller företagsledande ställning, om den förmånsberättigade visar att han under åtminstone tre år har arbetat för en eller flera försäkringsagenter eller försäkringsmäklare eller för ett eller flera försäkringsföretag.
- c) Ett år i oberoende eller företagsledande ställning, om den förmånsberättigade visar att han för ifrågavarande verksamhet har fått tidigare utbildning, som bestyrks av ett av staten godtaget intyg eller som av en behörig näringsorganisation anses fullt ut motsvara vad som krävs.

En verksamhet som en förmånsberättigad bedriver enligt artikel 2.1 b skall betraktas som likvärdig den som avses i artikel 2.1 a, om den innefattar en stående fullmakt från ett eller flera försäkringsföretag att, rörande vissa eller alla transaktioner inom det normala affärsområdet för det berörda försäkringsföretaget, i dess namn ingå för företaget bindande förpliktelser.

2. I Nederländerna skall emellertid igångsättandet och driften av sådan verksamhet som avses i artikel 2.1 a dessutom vara beroende av att följande villkor är uppfyllda:

- Om den förmånsberättigade önskar arbeta som "make-laar", måste han ha bedrivit berörda verksamheter i en rörelse där han har haft ledningen över minst tio anställda.
- Om den förmånsberättigade önskar arbeta som "assurantiebezorger", måste han ha bedrivit berörda verksamheter i en rörelse där han har haft ledningen över minst fem anställda.

- Om den förmånsberättigade önskar arbeta som "erkend assurantieagent", måste han ha bedrivit berörda verksamheter i en rörelse där han har haft ledningen över minst två anställda.

Artikel 6

1. Om det i en medlemsstat som villkor för rätten att starta eller driva sådan verksamhet som avses i artikel 2.1 c krävs allmän eller affärs- eller yrkesrelaterad kunskap och färdighet, skall den medlemsstaten som tillräckligt bevis för sådan kunskap och färdighet godta det faktum att den berörda verksamheten har bedrivits i en annan medlemsstat under någon av följande perioder:

- a) Två på varandra följande år antingen i oberoende ställning eller som verksam för en eller flera försäkringsagenter eller försäkringsmäklare eller för ett eller flera försäkringsföretag.
- b) Ett år under de förutsättningar som har angetts under a, om den förmånsberättigade visar att han för ifrågavarande verksamhet har fått tidigare utbildning, som bestyrks av ett av staten godtaget intyg eller som av en behörig näringsorganisation anses fullt ut motsvara vad som krävs.

2. De krav som angetts i punkt 1 skall anses uppfyllda av den som under minst ett år bedrivit en av de verksamheter som anges i artikel 2.1 a eller 2.1 b och som genomgått relevant utbildning.

Artikel 7

I de fall som avses i artiklarna 4, 5 och 6 får driften av den ifrågavarande verksamheten inte ha upphört tidigare än tio år före den dag då den ansökan som avses i artikel 9.1 gjordes. Om emellertid en kortare tid har föreskrivits i en medlemsstat för dess egna medborgare, skall den perioden också gälla för förmånsberättigade.

Artikel 8

1. En person skall anses ha bedrivit verksamhet i företagsledande ställning, i den mening som avses i artikel 4 och artikel 5.1, om han har bedrivit den åsyftade verksamheten

- a) som ledare för ett företag eller föreståndare för en företagsfilial, eller
- b) som ställföreträdare för ledaren för ett företag eller som dennes befullmäktigade företrädare, om befattningen inneburit ansvar som är likvärdigt med företagsledarens.

2. En person skall också anses ha bedrivit verksamhet i företagsledande ställning, i den mening som avses i artikel 4, om hans åligganden i ett försäkringsföretag har omfattat att leda försäkringsagenter eller övervaka deras arbete.

3. Det arbete som avses i artikel 4 b och artikel 5.1 b skall ha varit förenat med ansvar för anskaffning, administration och fullgörande av försäkringsavtal.

Artikel 9

1. Bevis om att vad som föreskrivs i artiklarna 4, 5, 6 och 7 har uppfyllts skall företes i form av ett intyg, som är utfärdat av den behöriga myndigheten eller organisationen i den medlemsstat där personen i fråga är hemmahörande eller senast har uppehållit sig, och som av denne skall ges in till stöd för hans ansökan om att få bedriva någon av de berörda verksamheterna i värdmedlemsstaten.

2. Medlemsstaterna skall inom den i artikel 13 föreskrivna tiden utse de myndigheter och organisationer som skall ha behörighet att utfärda sådant intyg som avses i punkt 1 och genast underrätta de andra medlemsstaterna och kommissionen om detta.

3. Medlemsstaterna skall inom den i artikel 13 föreskrivna tiden även underrätta de andra medlemsstaterna och kommissionen om till vilka myndigheter och organisationer en ansökan om att i en värdmedlemsstat få bedriva sådan verksamhet som avses i artikel 2, och handlingar till stöd för ansökningen, skall ges in.

Artikel 10

1. Om en värdmedlemsstat av sina egna medborgare, som villkor för att de skall få starta någon av de verksamheter som avses i artikel 2, kräver skötsamhetsbevis och/eller bevis om att de inte varit försatta i konkurs, skall medlemsstaten, när det gäller medborgare i andra medlemsstater, som tillräckligt bevis godta ett utdrag ur "kriminalregistret" eller, i avsaknad därav, motsvarande handlingar utfärdade av en behörig rättslig eller administrativ myndighet i den medlemsstat där personen i fråga är hemmahörande eller senast har uppehållit sig, som visar att kraven är tillgodosedda.

2. Om den medlemsstat där personen i fråga är hemmahörande eller senast har uppehållit sig inte utfärdar sådana handlingar som avses i punkt 1, får dessa ersättas av en förklaring under ed — eller, i stater där inga bestämmelser om edgång finns, av en försäkran — av vederbörande inför en behörig rättslig eller administrativ myndighet eller, i förekommande fall, inför en notarie i den medlemsstat där vederbörande är hemmahörande eller senast har uppehållit sig, varpå myndigheten eller notarien utfärdar ett intyg om edgång eller avgiven försäkran. Försäkran om att personen inte tidigare varit försatt i konkurs får också göras inför en behörig näringsorganisation i samma land.

3. Handlingar som utfärdats i enlighet med punkterna 1 och 2 får vid ingivandet inte vara äldre än tre månader.

4. Medlemsstaterna skall inom den i artikel 13 föreskrivna tiden utse de myndigheter och organisationer som skall ha behörighet att utfärda sådana handlingar som avses i punkterna 1 och 2 i denna artikel och genast underrätta de andra medlemsstaterna och kommissionen om detta.

Medlemsstaterna skall inom den i artikel 13 föreskrivna tiden även underrätta de andra medlemsstaterna och kommissionen om till vilka myndigheter och organisationer de handlingar som avses i denna artikel skall ges in till stöd för ansökan om att i värdmedlemsstaten få bedriva sådan verksamhet som avses i artikel 2.

5. Om det i värdmedlemsstaten krävs bevis om ekonomisk ställning, skall den staten betrakta ett bevis, utfärdat av en bank i den medlemsstat där personen i fråga är hemmahörande eller senast har uppehållit sig, som likvärdigt med ett bevis utfärdat inom dess eget territorium.

Artikel 11

Om en värdmedlemsstat av sina egna medborgare, som villkor för att de skall få starta eller driva någon verksamhet som avses i artikel 2, kräver att de avlägger ed eller försäkran och denna form av ed eller försäkran inte kan användas av andra medlemsstaters medborgare, skall värdmedlemsstaten tillse att en lämplig och likvärdig form av ed eller försäkran erbjuds den berörda personen.

Artikel 12

Detta direktiv skall gälla tills bestämmelser om samordning av nationella regler angående rätten att starta och driva verksamheterna i fråga träder i kraft.

Artikel 13

Medlemsstaterna skall sätta i kraft de bestämmelser som är nödvändiga för att följa detta direktiv inom 18 månader efter dagen för dess anmälan och skall genast underrätta kommissionen om detta.

Artikel 14

Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texterna till centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 15

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 13 december 1976.

På rådets vägnar

M. van der STOEL

Ordförande